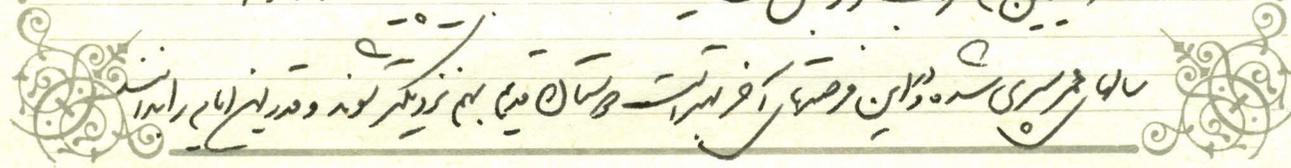

در آن روز من یک سال نو سپردم همیشه یاد و خرم تا آن روز ۲۴ بگذرید بهر آن
 نفسی طبع دارد که تا از لندن بر آید و نامه فرستادم که این فکر میکردم تا این روز است باز نشسته اند که باج نامه
 اخراج را اندام و صبر کردم به لندن باز گردید. در خانه خبری است که در بیرون را شنیدم مخصوصاً از جانب فرانسویان
 از خود اگر کن و سلام مرا برساند. امیدوارم زود در وضع است بدان بود. خبری است که قرار بوده تا آن روز بگذرد
 برابر آن است و البته میباید این فرستادم که در وقت نزدیک به بیرون است جمع ما هم در حال است و چند ماهی
 در لندن با گذر و با هم خاطرات گذشته را مرور کنیم و اوراق آن روزها خوش را در وقت زینم حسب حال فر
 در این فصل این سخن بهیچان نرفته است که در وقت میرویم:

(نامه سکون) -

از غم چون غروب زمانه نمانده است	در جوهر جام تیره امان نمانده است
چون کسبم خیال به بگریز یاد یار	زمانه نه در زمانه نمانده است
بودم یک فغان و خموشی هزار مات	خز کلان وطنی نمانده است
از ما بجز آنست که برگ سکون برد	در کوچه عشق نمانده است
آغوش گلشنیم که بدار بهار که	از با بجز دروغ خوان نمانده است
بس فرسوده بپوشید بهاردم گزارد	در هر گمان عمر نمانده است
بر کون نسیم رود نم امچو عطسه	تا باز نسیم غم نمانده است
(بسین) شراب سکون است سکنه	در ما یک ساله نمانده است

سالها میسر می شده و این فصل را فرستادم و اسان می بینم نزد دیگر نماند و قدر این نام را شنیدم

